

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

OPINIA NR 4/2005

dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich oraz projektu rozporządzenia Rady w sprawie wdrażania środków mających na celu korekty nierównowagi budżetowej zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady z dnia (...) w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich

(sporządzona na mocy art. 248 ust. 4 akapit drugi i art. 279 ust. 2, WE)

(2005/C 167/01)

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 248 ust. 4 akapit drugi i art. 279 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę, Energii Atomowej oraz w szczególności art. 160c ust. 4 i art. 183,

uwzględniając decyzję Rady z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,

uwzględniając wniosek Rady z dnia 22 października 2004 r. o opinię Trybunału Obrachunkowego na temat projektu ⁽³⁾ decyzji Rady w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich oraz projektu rozporządzenia Rady w sprawie wdrażania środków mających na celu korekty nierównowagi budżetowej zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady z dnia (...) w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich; a także mając na uwadze, co następuje:

Rada Europejska na posiedzeniu w Fontainebleau w dniach 25 i 26 czerwca 1984 r. stwierdziła ⁽⁴⁾ między innymi, że polityka wydatków jest podstawowym środkiem rozwiązywania kwestii nierównowagi budżetowej, jednakże każde Państwo Członkowskie utrzymujące obciążenie budżetowe, które jest nadmierne w stosunku do jego względnej zamożności, może w stosownym czasie skorzystać z korekty;

Rada Europejska na posiedzeniu w Berlinie w dniach 24 i 25 marca 1999 r. stwierdziła ⁽⁵⁾ między innymi, że system środków własnych Wspólnot powinien być sprawiedliwy, przejrzysty, oszczędny, prosty i oparty na kryteriach, które w najlepszy sposób odzwierciedlają możliwości wpłat każdego Państwa Członkowskiego,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WSTĘP

1. Projekty Komisji stanowią część dwuetapowego podejścia ⁽⁶⁾ w zakresie reformy struktury istniejących środków własnych: pierwszy etap ma na celu zastąpienie korekty przyznanej Zjednoczonemu Królestwu uogólnionym mechanizmem korekty nadmiernej nierównowagi budżetowej, przy zachowaniu wszystkich innych elementów systemu obowiązującego obecnie. Drugi etap ma na celu wprowadzenie środka własnego opartego na opodatkowaniu, który powinien zacząć funkcjonować od 2014 r.

⁽⁴⁾ Patrz: Biuletyn WE 6-1984.

⁽⁵⁾ Patrz: Biuletyn UE 3-1999.

⁽⁶⁾ Patrz: sprawozdanie Komisji: „Finansowanie Unii Europejskiej – sprawozdanie Komisji w sprawie funkcjonowania systemu środków własnych”, COM(2004) 505 wersja ostateczna z 14 lipca 2004 r., tom I, str. 13.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽³⁾ COM(2004) 501 wersja ostateczna z 14 lipca 2004 r.

2. Konkretnie projekty legislacyjne będące przedmiotem analizy odnoszą się do pierwszego etapu. Komisja przedłożyła Radzie dwa odrębne instrumenty prawne: projekt ogólnej decyzji w sprawie systemu środków własnych oraz projekt rozporządzenia w sprawie wdrażania środków dotyczących proponowanego uogólnionego mechanizmu korekty. Pierwsza z nich ma zostać przyjęta na mocy art. 269 Traktatu i wejść w życie po przyjęciu przez Państwa Członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Druga z nich ma zostać przyjęta jednogłośnie przez Radę, na mocy art. 279 Traktatu.

3. W zakresie drugiego etapu proponowanej reformy nie przedstawiono dotychczas żadnych konkretnych propozycji legislacyjnych. Jednakże Komisja przedstawiła możliwe opcje⁽¹⁾ w zakresie wprowadzenia środka własnego opartego na opodatkowaniu oraz wezwała Radę do ich przeanalizowania.

4. Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 16 i 17 grudnia 2004 r. poparła propozycję Komisji utrzymania progu środków własnych na obecnym poziomie 1,24 % DNB. Rada Europejska przyjęła do wiadomości przedstawione przez Komisję sprawozdanie dotyczące funkcjonowania systemu środków własnych, jak również propozycję wprowadzenia uogólnionego mechanizmu korekty w świetle różnych stanowisk przedstawionych do tego momentu. Rada Europejska wezwała Komisję i Radę do dalszej analizy wszystkich kwestii z tym związanych, włącznie z możliwym uproszczeniem systemu.

5. Trybunał zbadał dwa instrumenty prawne zaproponowane przez Komisję, uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Fontainebleau w 1984 r., konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Berlinie w 1999 r. oraz wyniki swoich prac kontrolnych dotyczących obecnego systemu środków własnych. Trybunał przypomina także swoje poprzednie krytyczne uwagi co do systemu, które zostały tylko częściowo ujęte w projektach Komisji.

II. OBECNY SYSTEM ŚRODKÓW WŁASNYCH I JEGO BRAKI

6. Obecny system środków własnych obejmuje:

- i) tradycyjne środki własne, głównie opłaty celne pobierane przez Państwa Członkowskie w imieniu UE (10 857,2 mln euro⁽²⁾),
- ii) środek własny w oparciu o VAT pobierany przy wykorzystaniu statystycznej zharmonizowanej podstawy naliczania VAT Państw Członkowskich (21 260,1 mln euro),
- iii) środek własny w oparciu o DNB pobierany na podstawie jednolitej stawki stosowanej proporcjonalnie do DNB każdego Państwa Członkowskiego (51 235,2 mln euro),
- iv) szczególny mechanizm korekty nierównowagi budżetowej dla Zjednoczonego Królestwa (5 184,9 mln euro).

⁽¹⁾ Patrz: COM(2004) 505 wersja ostateczna z 14 lipca 2004, tom I, str. 10–12.

⁽²⁾ Wszystkie dane za 2003 r. W zakresie danych bardziej szczegółowych patrz: wykres V sprawozdania rocznego Trybunału za rok obrachunkowy 2003 (Dz.U. C 293 z 30.11.2004, str. XVI).

7. Trybunał kilkakrotnie wykazywał braki tego systemu, który jest bardzo złożony i przedstawia liczne trudności, w szczególności w zakresie funkcjonowania, spójności i braku przejrzystości. Najważniejsze kwestie ustalone przez Trybunał są skrótkowo przedstawione w kolejnych punktach.

8. W 2003 r. tradycyjne środki własne wyniosły 10 857,2 mln euro po odjęciu ryczałtowej kwoty 25 %, zachowanej przez Państwa Członkowskie w celu pokrycia kosztów poboru. Już w swojej opinii nr 8/99⁽³⁾ Trybunał stwierdził, że koszty poboru w rzeczywistości stanowią pozycję wydatków i powinny być jako takie traktowane w rozliczeniach Wspólnoty oraz przy obliczaniu sald netto.

9. Ograniczenie podstawy naliczania podatku VAT jako wartości procentowej DNB zmniejszyło znaczenie środka VAT w finansowaniu budżetu. Środek własny VAT zmniejszył się z 35 192,5 mln euro (40,0 %) w 2000 r. do 21 260,1 mln euro (25,4 %) w 2003 r. Ograniczenie to podkreśliło także charakter makroekonomiczny tego środka poprzez jego związek z DNB. Trybunał podtrzymuje swoje stanowisko, zgodnie z którym środek oparty na podlegającej opodatkowaniu konsumpcji przez obywateli może być uzasadniony jedynie w przypadku jeżeli jest bezpośrednio powiązany z podstawą opodatkowania⁽⁴⁾.

10. Ponadto uchylanie się od płacenia podatku, w szczególności nadużycia związane z „efektem karuzeli”⁽⁵⁾ ułatwione przez obecny system, gdzie opodatkowanie ma miejsce w kraju konsumpcji, niezadeklarowana działalność gospodarcza oraz zmienna skuteczność władz krajowych w poborze VAT i zapobieganiu nadużyciom może wciąż mieć wpływ na obciążenie finansowe Państw Członkowskich⁽⁶⁾.

11. Co więcej, wyniki kontroli Trybunału⁽⁷⁾ poddają w pewną wątpliwość dokładność i rzetelność sprawozdań VAT sporządzanych przez Państwa Członkowskie, które są opracowywane na podstawie skomplikowanych obliczeń wymagających znacznych zasobów administracyjnych.

12. Środek w oparciu o DNB wzrósł z 37 580,5 mln euro (42,7 %) w 2000 r. do 51 235,2 mln euro (61,3 %) w 2003 r., stanowiąc tym samym największą część środków własnych.

⁽³⁾ Patrz: pkt 11–15 opinii nr 8/99 (Dz.U. C 310 z 28.10.1999, str. 1).

⁽⁴⁾ Patrz: sprawozdanie specjalne nr 6/98, pkt 5.5. (Dz.U. C 241 z 31.7.1998, str. 58).

⁽⁵⁾ Patrz: sprawozdanie roczne za rok obrachunkowy 2001, ust. 1.50.–1.55. (Dz.U. C 295 z 28.11.2002, str. 1).

⁽⁶⁾ Patrz: sprawozdanie specjalne nr 6/98, pkt 4.1–4.2 (Dz.U. C 241 z 31.7.1998, str. 58).

⁽⁷⁾ Patrz: np. sprawozdanie roczne za rok obrachunkowy 2003, pkt 3.61 i sprawozdanie roczne za rok obrachunkowy 2002, pkt 3.44–3.46. (Dz.U. C 286 z 28.11.2003, str. 1).

13. Trybunał stwierdził⁽¹⁾, że ze strony Komisji istnieje ograniczona bezpośrednia weryfikacja krajowych rozliczeń leżących u podstaw danych przedstawianych przez Państwa Członkowskie w kwestionariuszach DNB jako podstawa obliczenia środka w oparciu o DNB. Wynika to z niejednoznaczności zasad określających obowiązki i uprawnienia Komisji w tym zakresie⁽²⁾.

14. Pomimo konkluzji z posiedzenia Rady Europejskiej w Fontainebleau, stwierdzających, że każde Państwo Członkowskie z nierównowagą budżetową w stosunku do jego relatywnej zamożności może ubiegać się o korektę, obecna decyzja w sprawie środków własnych przyznaje ją wyraźnie tylko jednemu Państwu Członkowskiemu. Nie istnieje mechanizm umożliwiający innym Państwom Członkowskim skorzystanie z takiej korekty, ani też procedura monitorująca umożliwiająca sprawdzenie, że dana korekta jest wciąż uzasadniona⁽³⁾.

15. Za wyjątkiem kwestii omawianej w pkt 14, żaden z braków opisanych powyżej nie został uwzględniony w projektach Komisji. Trybunał podkreśla potrzebę zaradzenia tym brakiem.

III. PROPONOWANY UOGÓLNIONY MECHANIZM KOREKTY

16. Komisja proponuje wprowadzenie uogólnionego mechanizmu korekty, opracowanego na podstawie istniejącej korekty dla Zjednoczonego Królestwa, w celu zaradzenia nadmiernym nierównowagom budżetowym. Proponuje ona, aby mechanizm ten zaczął funkcjonować od momentu rozpoczęcia nowej perspektywy finansowej. Mechanizm ten zostałby uruchomiony, jeżeli składki netto przekroczyły dany próg wyrażony jako wartość procentowa DNB każdego Państwa Członkowskiego. Pozycje netto przekraczające taki próg mogłyby podlegać częściowemu zwrotowi, a ogólna kwota korekt została by ograniczona. Wszystkie Państwa Członkowskie uczestniczyłyby w finansowaniu ogólnej kwoty tych korekt w zależności od ich relatywnej zamożności.

17. Wprowadzenie uogólnionego mechanizmu korekty dla nadmiernych nierównowag budżetowych, jak proponuje Komisja, bardziej odpowiadałoby zasadzie ustanowionej w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Fontainebleau w 1984 r. stanowiącej, że każde Państwo Członkowskie utrzymujące nadmierne obciążenie finansowe w stosunku do jego relatywnej zamożności może skorzystać z korekty.

⁽¹⁾ Patrz: sprawozdanie roczne za rok obrachunkowy 2003, pkt. 3.48.

⁽²⁾ Patrz: opinia nr 7/2003, pkt 3 (Dz.U. C 318 z 30.12.2003, str. 1).

⁽³⁾ Patrz: sprawozdanie specjalne nr 6/98, pkt 3.25–3.26. (Dz.U. C 241 z 31.7.1998, str. 58).

18. Trybunał przyznaje, że proponowany mechanizm definiuje kryteria, które pozwolą na dokonanie corocznej oceny uprawnienia danego Państwa Członkowskiego do skorzystania z korekty. W zakresie finansowania kosztów korekt, zakończyłoby to różne traktowanie Państw Członkowskich w ramach mechanizmu obowiązującego obecnie. Nie istniałaby także już dłuższej potrzeba obliczania tzw. „stawki zamrożonej”⁽⁴⁾. Nie byłoby także potrzeby szacowania wpływu kolejnych decyzji w sprawie środków własnych i rozszerzenia.

19. Z drugiej strony, Rada Europejska na posiedzeniu w Berlinie w marcu 1999 r. stwierdziła między innymi, że system środków własnych Wspólnot powinien być przejrzysty, prosty i oparty na kryteriach, które w najlepszy sposób odzwierciedlają możliwości wpłat każdego Państwa Członkowskiego. Jednakże istnienie mechanizmu korekty przeczy prostocie i przejrzystości systemu środków własnych. W szczególności, obliczanie sald netto wymaga dokonywania wyborów (na temat pozycji, które należy ująć, okresów referencyjnych oraz metod księgowania), które sprawiają, że mechanizm korekty okazuje się raczej problematyczny. Ponadto salda budżetowe netto nie są dobrymi wskaźnikami oceny ogólnych korzyści, jakie można osiągnąć z polityk Wspólnoty, gdyż nie uwzględniają one efektu mnożnikowego tych polityk⁽⁵⁾.

20. Poszczególne uwagi Trybunału dotyczące proponowanego uogólnionego mechanizmu korekty są przedstawione w części V i VI niniejszej opinii.

IV. PERSPEKTYWY

21. Komisja proponuje, aby Rada powierzyła jej zadanie przygotowania projektu modyfikacji struktury środków własnych poprzez wprowadzenie środka własnego opartego na opodatkowaniu, który zacznie obowiązywać od dnia 1 stycznia 2014 r.

22. Komisja wskazała możliwe opcje takiego środka własnego opartego na opodatkowaniu w swoim sprawozdaniu na temat systemu środków własnych⁽⁶⁾. Komentowanie możliwych opcji na tym etapie nie należy do Trybunału. Jednakże Trybunał chciałby podkreślić, że powody któregośkolwiek wyboru powinny zostać jasno przedstawione oraz że wybrany system powinien spełniać kryteria wyszczególnione przez Radę Europejską (tj. powinien on być sprawiedliwy, przejrzysty, oszczędny i prosty) oraz powinien zapewniać gwarancje i procedury, tak aby był rzetelny i łatwy do skontrolowania.

⁽⁴⁾ Stawka zamrożona jest kwotą środka w oparciu o VAT konieczną do sfinansowania korekty Zjednoczonego Królestwa wyrażoną jako procent podstawy VAT.

⁽⁵⁾ Patrz: sprawozdanie specjalne nr 6/98, pkt 3.29–3.33.

⁽⁶⁾ „Finansowanie Unii Europejskiej”, COM(2004) 505 wersja ostateczna z 14 lipca 2004 r.

V. SZCZEGÓŁOWE UWAGI DOTYCZĄCE PROJEKTU DECYZJI RADY

Artykuł 2 ust. 7

Tekst proponowany przez Komisję:

7. Do celów stosowania niniejszej decyzji, DNB za dany rok obliczany jest według cen rynkowych, jak przewidziała Komisja w zastosowaniu ESA 95 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2223/96.

Jeżeli modyfikacje ESA 95 spowodują znaczące zmiany w DNB, jak przewidziała Komisja, Rada, działając jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, podejmie decyzję, czy te zmiany znajdą zastosowanie do celów niniejszej Decyzji.

23. Zgodnie z projektem, DNB za dany rok jest obliczany według cen rynkowych, jak przewidziała Komisja w zastosowaniu ESA 95. Projekt stanowi jednak także, że modyfikacje ESA 95, które skutkują znacznymi zmianami w DNB, jak przewidziała Komisja, mają zastosowanie jedynie do celów obliczania środków własnych, jeżeli Rada tak zdecyduje. Trybunał rozumie powody umieszczenia takiej klauzuli, jednak wskazuje, że procedura taka może prowadzić do sytuacji, w której dane w zakresie DNB wykorzystane do celów środków własnych nie będą odpowiadały publikowanym danym krajowym, co zmniejsza przejrzystość.

Artykuł 4 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję:

1. Jakiemukolwiek Państwu Członkowskiemu doznającemu negatywnej nierównowagi budżetowej przekraczającej próg równoważny pewnej wartości procentowej jego DNB przyznana zostanie korekta. Całkowita suma korekt w danym roku nie przekroczy maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu wyrażonej w euro. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 279 ust. 2 Traktatu WE, Rada określi zasady obliczania korekt i ich finansowania, zwłaszcza progę i maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu.

Korekta ta zostanie ustalona poprzez:

- a) obliczenie dla każdego Państwa Członkowskiego nierównowagi budżetowej jako różnicy w roku budżetowym pomiędzy:
 - procentowym udziałem Państwa Członkowskiego w sumie całkowitych płatności do środków własnych w oparciu o VAT i DNB, a
 - procentowym udziałem tego Państwa Członkowskiego w całkowitych przypisanych wydatkach;
- b) pomnożenie tak obliczonej różnicy przez sumę przeznaczonych wydatków;
- c) odjęcie od wyniku pod lit. b) wartości DNB tego Państwa Członkowskiego pomnożonego przez próg;
- d) jeżeli wynik uzyskany pod lit. c) będzie pozytywny, pomnożenie tego wyniku przez stopę zwrotu, ustaloną maksymalnie na 0,66 i, jeśli to konieczne, obniżoną proporcjonalnie w celu odzwierciedlenia maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu.

24. Tekst powinien jasno wskazywać, że koncepcja całkowitych przypisanych wydatków do wykorzystania jest ustanowiona w rozporządzeniu Rady w sprawie wdrożenia środków w zakresie korekty nierównowag budżetowych.

Artykuł 8 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję:

2. Bez uszczerbku dla audytu rachunków i dla skontrolowania, czy są one legalne i prawidłowe, jak ustanowiono w art. 248 Traktatu WE i w art. 160C Traktatu Euratom – takie audyty i kontrole dotyczą głównie rzetelności i skuteczności krajowych systemów i procedur określania podstawy dla środków własnych liczonych od wysokości VAT i DNB – oraz bez wpływu na zastosowanie rozwiązań w zakresie inspekcji przewidzianych w art. 279 ust. 1 lit. b) Traktatu WE i w art. 183 lit. c) Traktatu Euratom, Rada, działając jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmie przepisy niezbędne do zastosowania niniejszej decyzji i umożliwienia inspekcji poboru oraz udostępniania Komisji i wpłacania przychodów, określonych w art. 2 i 5.

25. Trybunał podtrzymuje swoje stanowisko ⁽¹⁾, że art. 8 ust. 2 projektu decyzji, w zakresie, w jakim interpretuje przedmiot sprawdzenia i kontroli Trybunału, jest równoznaczny ze zmianą postanowienia Traktatu poza procedurą ustanowioną do tego celu. Stwierdzenie, że „takie audyty i kontrole dotyczą głównie rzetelności i skuteczności krajowych systemów i procedur określania podstawy dla środków własnych liczonych od wysokości VAT i DNB” powinno zostać usunięte. Trybunał uważa, że w żadnym przypadku taki przepis nie może skutkować ograniczeniem uprawnień Trybunału w zakresie kontroli wynikających z Traktatu.

26. Trybunał uważa, że wszystkie przepisy konieczne do stosowania tej decyzji mogą zostać przyjęte na mocy art. 279 Traktatu WE i art. 183 Traktatu Euratom i niepotrzebna jest szczególna procedura dla przyjęcia przepisów niezbędnych do stosowania tej decyzji i umożliwienia inspekcji poboru, udostępnienia Komisji oraz wpłacania przychodów.

⁽¹⁾ Patrz: opinia nr 8/99, pkt 34.

VI. SZCZEGÓLNE UWAGI DOTYCZĄCE PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA RADY W SPRAWIE ŚRODKÓW WDRAŻANIA W ZAKRESIE KOREKTY NIERÓWNOWAGI BUDŻETOWEJ

Artykuł 1 ust. 1 lit. a)

Tekst proponowany przez Komisję:

1. Obliczenie kwoty korekty na podstawie nierównowagi budżetowej Państw Członkowskich w roku *t* zgodnie z art. 4 decyzji Rady z (...) będzie miało miejsce poprzez:

- a) obliczenie dla każdego Państwa Członkowskiego nierównowagi budżetowej jako różnicy pomiędzy:
- udziałem procentowym tego Państwa Członkowskiego w sumie całkowitych płatności do środków własnych liczonych od wysokości VAT i DNB odnoszących się do roku *t*, a
 - procentowym udziałem tego Państwa Członkowskiego w całkowitych przypisanych wydatkach.

27. Sformułowanie „odnoszących się do roku *t*” powinno zostać dodane do drugiego tiret w celu spójności z tiret pierwsze.

Artykuł 2 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję:

2. Maksymalna dostępna wysokość zwrotu (MARV), o której mowa w art. 1, będzie równa 7,5 miliarda euro.

28. System z maksymalną dostępną wysokością zwrotu (MARV), wyszczególnioną jako uznaniowa stała kwota w wysokości 7,5 mld euro nie przyniesie konsekwentnych wyników w dłuższym przedziale czasowym, gdyż każda zmiana DNB będzie miała wpływ na odnośną wielkość korekt. Zachowanie „prawdziwej wartości” wymagałoby kolejnej zgody Rady i negocjacji. Jeżeli istnieje potrzeba MARV, powinna ona zostać wyrażona jako wartość procentowa DNB.

Artykuł 4

Tekst proponowany przez Komisję:

1. Pojęcie wydatków stosowane przy obliczaniu korekt odpowiadać będzie rzeczywistym płatnościom (zrealizowanie przyznanych środków na płatności) dokonanych w danym roku (roku *t*) w ramach środków przyznanych na ten rok jak również płatnościom z tytułu przeniesienia niewykorzystanych przyznanych środków na płatności na rok następny (z roku *t* na rok *t+1*). Uwzględniane będą tylko wykorzystane środki przyznane na płatności, tzn. kwota faktycznie dokonanych płatności.

2. Przyznawanie wydatków poszczególnym Państwom Członkowskim regulowane będzie według następujących zasad:

Ogólnie, płatności będą przyznane Państwu Członkowskiemu, na terenie którego zamieszkuje główny odbiorca. Niemniej jednak, w przypadkach gdy Komisja jest świadoma, że dany odbiorca działa jako pośrednik, kiedykolwiek to będzie możliwe, płatności zostaną przydzielone temu Państwu Członkowskiemu (Państwu Członkowskim), w którym (których) zamieszkuje (zamieszkują) ostateczny beneficjent (beneficjenci), zgodnie z ich udziałami w tych płatnościach.

Całkowite przyznane wydatki zostaną oparte na całkowitych wydatkach budżetu ogólnego Unii Europejskiej, z wyłączeniem następujących dwóch głównych kategorii wydatków:

- wydatki na politykę zewnętrzną, łącznie z wydatkami przedakcesyjnymi lub związanymi z rozszerzeniem w państwach niebędących członkami UE, a także innymi wydatkami na rzecz beneficjentów spoza Unii Europejskiej, takimi jak wydatki na współpracę na rzecz rozwoju, wydatki na badania poniesione poza UE, wydatki administracyjne wypłacone beneficjentom spoza UE itd.,
- wydatki, których nie można przydzielić lub zidentyfikować z uwagi na ich charakter lub inne trudności, takie jak wydatki na reprezentację, delegacje oraz spotkania formalne i inne, a także płatności związane z transgranicznymi inicjatywami Wspólnoty, promocją współpracy pomiędzy regionami i innymi działaniami transgranicznymi.

29. Tradycyjne środki własne stanowią dochód w ramach budżetu UE, a koszty poboru powinny być traktowane jako wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie i ujęte w przypisanych wydatkach w uogólnionym mechanizmie korekty (patrz także: pkt 8).

30. Odniesienie do „płatności” w art. 4 ust. 2 powinno zostać zastąpione „wydatkami”.

31. Definicja wydatków do wyłączenia z sumy przyznanych wydatków, jak sformułowano w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i drugie, jest w formie negatywnej, ale niewyczerpującej listy uwzględniającej z roku na rok różnice w składzie kwoty przyznanych wydatków. Aby zapewnić, że kwota przyznanych wydatków jest obliczana corocznie w sposób spójny i przejrzysty, Trybunał proponuje dodanie do tego artykułu przepisu mówiącego, że Komisja powinna co roku przedstawiać sprawozdanie z przyznania wydatków, uwzględniając także wydatki, które nie mogą być przyznane danemu Państwu Członkowskiemu.

Artykuł 5**Tekst proponowany przez Komisję:**

1. Kwota korekt będzie ujęta w budżecie dwuetapowo:

- a) wynik pierwszej tymczasowej kalkulacji kwoty korekt za rok t zostanie wprowadzony do wstępnego projektu budżetu na rok $t+1$. Kalkulacja zostanie dokonana na podstawie najbardziej aktualnych dostępnych danych odnoszących się zarówno do dochodów, jak i wydatków;
- b) wynik ostatecznej kalkulacji kwoty korekt za rok t zostanie zapisany w budżecie korygującym na rok $t+3$. Kalkulacja dokonana zostanie w oparciu o dane o podstawach VAT, DNB oraz przyznane wydatki odnośnie do roku t znane na dzień 31 grudnia roku $t+2$, które, tam gdzie znajduje to zastosowanie, zostaną przeliczone na euro według średniego rocznego kursu wymiany w roku t .

W celu obliczenia udziału każdego Państwa Członkowskiego w sumie całkowitych płatności do środków własnych liczonych od wysokości VAT i DNB, budżet na rok t zostanie ponownie przeliczony na podstawie wyniku środków na płatności za rok t , pomniejszonego o inne dochody związane z rokiem t (wyłączając saldo poprzedniego wykonania lub inne salda lub poprawki sald odnoszące się do roku poprzedniego) i faktyczną kwotę tradycyjnych środków własnych udostępnionych w roku t . Pozostała kwota zostanie sfinansowana środkami własnymi liczonymi od wysokości VAT do wielkości jednolitej stawki poboru VAT oraz środkami liczonymi od wysokości DNB do wielkości pozostałej kwoty niezbędnej do zbilansowania budżetu.

2. Finansowanie korekt, o których mowa w powyższym ust. 1 lit. a), obliczone zostanie na podstawie najnowszych danych o DNB Państw Członkowskich za rok t dostępnych podczas sporządzania wstępnego projektu budżetu.

3. Kalkulacja końcowa zostanie także dokonana w odniesieniu do finansowania korekt za rok t , o których mowa w powyższym ust. 1 lit. b). Kalkulacja zostanie dokonana na podstawie DNB Państw Członkowskich w roku t określonego na dzień 31 grudnia roku $t+2$ i przeliczonego, w stosownych przypadkach, na euro według rocznego średniego kursu wymiany w roku t . Ostateczne dane finansowe zostaną odniesione do płatności związanych z korektami za rok t wprowadzonymi już do budżetu na rok $t+1$. Salda odnośnie do danego Państwa Członkowskiego zostaną wprowadzone do odpowiednich rozdziałów budżetowych budżetu korygującego, o którym mowa w ust. 1 lit. b), i przeliczone na walutę krajową według średniego rocznego kursu wymiany za rok t .

32. Na podstawie art. 5 projektu, zarówno ostateczne obliczenie kwoty korekty, jak i jej finansowanie przez Państwa Członkowskie za rok t , oparte są na danych na temat podstaw naliczania VAT i DNB na grudzień roku $t+2$. Trybunał uważa, że należałoby raczej korzystać z danych dotyczących VAT i DNB za rok $t+4$, gdyż są one ostateczne ⁽¹⁾.

Niniejsza Opinia została przyjęta przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu na posiedzeniu w dniu 12 maja 2005 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego
Hubert WEBER
Prezes

⁽¹⁾ Pod warunkiem że nie przedstawiono żadnego zastrzeżenia.